

agiteret for, kan jeg ikke slutte Bemærkningerne om denne Sag uden at udtale det Ønske, at denne Mand maa se Lønnen for sin Agitation deri, at det, der bliver lavet, bliver en god Havn til Nytte for ham og til Ære for hans Navn i Eftertiden.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Ved første Behandling af denne Sag var jeg desværre forhindret i at være til Stede, og det vil maaske for en Del have til Følge, at jeg ved denne Løjlighed kommer til at udtale mig noget udførligere, end jeg mulig ellers havde haft nødvendig. Det er et stort og brændende Spørgsmaal og et for Fremtidsudviklingen navnlig for vort Landbrug meget afgørende Spørgsmaal, der her ligger for, og det fortjener derfor, at vi fra alle Sider belyse det saa stærkt og saa skarpt, som vi kunne, for at fremme den Opfattelse, som man fra de forskellige Sider anser for at være den rette.

Vi ere alle enige om, at det, vi skulle naa ved Esbjerg, er en Udførselshavn, en Indførselshavn og en Fiskerihavn, og vi skulde naa dem alle saa godt, som det i det hele taget under de givne Omstændigheder og indenfor den finansielle Ramme, som vi kunne afse til dette Formaal, vil være muligt. Nu kunne vi, som det ogsaa fremgaar af den hidtidige Forhandling, jo lade Fiskerihavnen ude af Betragtning, idet der om den er Forstaaelse. Det er ikke saaledes, at man er absolut enig om, hvad der er det bedste. Der er dem, hvortil jeg hører, der mene, at det vilde være rigtigere at lægge den længere inde ved Østhavnen, — altsaa forudsat, at Østhavnen bliver Trafikhavn, — end vi vedtog det i Fjor, medens andre ville have den længere ude. Men Meningerne derom ere i hvert Fald ikke mere delte, end at de, der mente, at det var rigtigere at faa den længere inde, have kunnet gaa med til — hvad der allerede skete i Fjor —, navnlig da de paagældende Fiskere saa bestemt ønskede det, at lægge den længere ud.

Vi ere i Forstaaelse om, at Esbjerg Havn i sin Tid blev anlagt og senere udvidet med Udførsel af Landbrugsfrembringelser for Øje, og det er en Kendsgerning, at Udførselen stadig er stegen, og at man, efterhaanden som Dybden er bleven større, har sat flere og flere og større og større Skibe i Gang. Men samtidig er Havnen i ikke ringe Maal bleven en Indførselshavn, vel særlig for Foderemner og Kul. Men der er en Ting til, som ikke har været

nævnt her, men som jeg tror, man skal føje til, og det er, at Esbjerg Havn ogsaa er bleven og efter min Opfattelse vil blive det i højere Grad end nu en Havn for Persontrafik mellem Danmark og England. Og undersøge vi, hvad det er, der tiltrænges i denne Havn, hvad det er, der her maa være Maalet for vore Bestræbelser, ser jeg ikke rettere, end at det kan sammenfattes under 3 Fordringer. Et af de Firmaer, der ere nævnte i Betænkningen, siger betegnende Gang efter Gang: Det, vi fremfor alt trænge til, er Vand, og mindst indtil 24 Fod er den Fordring, som de, der nu besørge Udførselen, sætte som Grænse. Det naas desværre ikke; hvis man vedtager en Vesthavn, og Østhavnen fremdeles skal være Udførselshavn, saa kan man efter det nuværende Forslag ikke komme længere end til omtrent 21 Fod. Det næste, man fordrer, er større Svajerum for store Dampere, og det tredie er endelig, om det er muligt, en bedre Indsejling.

Spørger man saa, hvorledes disse Fordringer bedst kunne tilfredsstilles: ved en Østhavn eller en Vesthavn, er der det ejendommelige, at for en Udvidelse i Øst have vi Vandbygningsdirektøren, der i mange Aar har været tjenstgørende som Ingeniør i Esbjerg og kender Forholdene der, og som nu senere har indtaget en ledende Stilling som Vandbygningsdirektør og bor her i Byen, endvidere have vi Ministeren og Ministeriet med deres Forslag fra i Fjor, Udvalgets Mindretal fra i Fjor, og endelig have vi dette Tings Flertals Beslutning 2 Gange i Fjor for den Opfattelse, at det rigtige vil være at foretage Udvidelsen mod Øst. Derimod var i Fjor som i Aar Udvalgets Flertal for en Udvidelse mod Vest, og dette Flertal er nu, som vi have hørt under det Ordskifte, der har fundet Sted her i Dag, blevet større, idet enkelte, som i Fjor ikke var med, nu have sluttet sig til det. Jeg har dog ikke forstaaet det anderledes, end at det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen), som nys havde Ordet, i Virkeligheden endnu deler vor Opfattelse: at hvis det var opnaaeligt, var det rigtigst at blive staaende ved Østhavnen, ligesom ogsaa det ærede Medlem fra Frederikshavn (H. Madsen) har denne Mening. Mindretallet siger nu i Aar som i Fjor, at efter alt, hvad vi kunne skønne, vil det være rigtigst at gaa mod Øst. Flertallet gaar den modsatte Vej, og det har nu, som de Herrer vide, Ministeren med sig.

Det er da naturligt at spørge: Hvad er det, der fra i Fjor til i Aar har for-